

esse eandem speciem specialissimam, in Commodato verò idem individuum. Vid. HOPPIUS *Comm. ad §. 2. f. quib. mod. re contrah. oblig.* & in materia de Legatis, HOPPIUS *loc. cit. ad §. 22. de Leg.* Eodem in sensu etiam Philosophi Ramistæ hosce terminos sumunt, ad vulgarem loqvendi usum respicientes, quo v. g. genus hominum dicere solemus. Vid. RAMI *Dialect. Lib. 1. Cap. 27.* in eam AUDOMARITALÆI *Praelectiones.* Verum ad hanc acceptionem in nostra Disputatione attendere opus non esse, apparet, quandoquidem aliàs sensus thesæos affirmativæ foret: Hominem regenitum & irregenitum numero differre; quod de diversis quidem subjectis verum est, de eodem autem atqve uno subjecto si affirmaretur, nihil forte absurdius inveniri posset. Quia autem idem homo, qui irregenitus ante fuerat, regenitus fieri potest, ad hoc quam maxime respiciendum esse, ducimus. Proinde omnis disputatio huc redit: An hominis regeniti & irregeniti duæ diversæ sint essentialiter, per quas in duplici peculiari esse constituatur, ac regenitus, qui ante irregenitus erat, à se eodem ipso essentialiter diversus sit?

CAPUT III.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟΝ.

§. I.

Valis in tractando nostro Problemate:

An homo regenitus & irregenitus specie differant, nec ne? observandus sit controversiæ status, hætenus perspicue ac sufficienter declaratum arbitramur, ut nunc in discussione illius eò felicitiùs progredi liceat. Ubi quidem veriozem ante stabilire contradictionis partem placet, quò facili-

ori deinceps operà contradictoria ejus refutetur. Veritatis namque confirmatio falsitatis refutatio est. Monendum tamen adhuc ducimus, perinde semper futurum, sive de uno subjecto seu individuo humano ex irregenitorum ad regenitorum statum traducto, sive de diver-

Ε

sis sub-